

ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος δι' ὧν ἐζήτει νὰ οἰκονομήσῃ τὰ ἀνοικονόμητα. Ἐφθασε δὲ νὰ εἶπῃ ὅτι οὐδ' αὐτοὶ οἱ Λατῖνοι εἶπον, ὅτι ἡ ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκη ἐγένετο πρὸ τῆς δευτέρας οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν συνόδῳ συγκροτηθείσῃ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δαμάσου παρόντων καὶ Ἑλλήνων ἀρχιερέων· καὶ ὅτι καλῶς ἐγένετο ἡ προσθήκη. Ταῦτα ἤρεθισαν τὸν ἐνθερμον τηρητὴν τῶν δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Γαβριὴλ τὸν Σεβήρον, καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ ἔρις. Ἀλλὰ διὰ προτροπῶν τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ πολλῶν ἀρχιερέων ἐφιλιώθησαν κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 1591. Μετὰ δὲ τὴν φιλίωσιν ὁ Μαργούσιος ἐπέτρεψεν ἀπερισκέπτως πρὸς τὸν Ἐσχέλιον νὰ ἐκδώσῃ ἐν Φραγκοφούρτῃ τὸ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος Ἐγχειρίδιόν του, συνταχθὲν ἐν ἔτει 1587, ἐν ᾧ ἔλεγε τὸν Σεβήρον, καίτοι ἀνωνύμως, ὄργανον τοῦ Σατανᾶ· καὶ οὕτως ἡ ἔρις ἤρξατο αὐθις σφοδροτέρα τῆς πρώτης.

σελ. 218. Τὰ εἰς ὄνομα Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου ἀριθμούμενα πέντε πρῶτα συγγράμματα εἶνε ἐν καὶ μόνον ἐπιγραφόμενον „Ἐκθεσις κατὰ τῶν ἀμαθῶς λεγόντων καὶ παρανόμως διδασκόντων, ὅτι ἡμεῖς οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας γνήσιοι καὶ ὀρθόδοξοι παῖδες ἐσμέν σχισματικοὶ παρὰ τῆς ἀγίας καὶ καθόλου Ἐκκλησίας“. Ἐν τούτῳ τῷ συγγράμματι ἔγραψεν ὁ Σεβήρος κατὰ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου, ἡγῶν περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, περὶ τῆς μοναρχίας τοῦ Πάπα, περὶ τῆς ὕλης τῆς θείας λειτουργίας, περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός, καὶ περὶ τῆς μακαριότητος τῶν ἁγίων. Ἐξεδόθη ἄνευ τόπου καὶ χρόνου, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1628 ἔτει μετὰ τινων ἐπιστολῶν Μελετίου τοῦ Πηγᾶ κτλ. (α).

(α) Βλ. Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τὰ Σωζόμενα Ἐκκλησιαστικά συγγράμ-

